

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 738/2024
11.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Страхиња Бегенишић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“, Београд, Огранак „ТЕНТ“ Београд – Обреновац, чији је пуномоћник Сабахудин Тахировић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4145/23 од 19.10.2023. године у седници одржаној 11.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4145/23 од 19.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4145/23 од 19.10.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошка састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу П1 50/19 од 09.09.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени да тужиоцима на име накнаде штете због ускраћивања права на одмор у току дневног рада, за период од септембра 2016. године до децембра 2018. године, исплати појединачно одређене износе са припадајућом законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, за сваког тужиоца понаособ, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно исплати на име накнаде трошкова поступка укупан износ од 201.367,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4145/23 од 19.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Обреновцу П1 50/19 од 09.09.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о

ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП, ради разматрања правног питања од општег интереса.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП.

О захтеву тужилаца за накнаду штете због ускраћивања права на одмор у току дневног рада одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од правног схватања израженог у одлукама овог суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене чланова 64. и 65. у вези са чланом 164. став 1. Закона о раду, у ситуацији када је тужени поступао противно законској дужности да тужиоцима омогући одмор у току рада. Сходно наведеном, спорно правно питање није од општег интереса или у интересу равноправности грађана већ је везано за конкретно чињенично-правну ситуацију и решавање спорног односа странака, па одлуке нижестепених судова којима је евентуално другачије одлучено у истом правном питању не представљају нужно различито поступање суда у истој правној ствари. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа, јер се тиме заправо оспорава утврђено чињенично стање.

Из наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, дозвољеност ревизије се цени на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП, којом је прописано да ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан поношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете је поднета 04.07.2019. године. Тужбу су поднели тужиоци који се налазе у положају формалних супарничара из члана 205. став 1. тачка 2. ЗПП, па се вредност предмета спора одређује према вредности главних захтева

сваког од тужиоца понаособ. Вредност побијаног дела правноснажне за тужиоца АА је 71.867,98 динара, за тужиоца ББ 86.527,06 динара и за тужиоца ВВ 83.264,35 динара.

Како се у овом радном спору тужбени захтев односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора за сваког тужиоца појединачно очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413, у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова одговора на ревизију с обзиром да ти трошкови нису били потребни за вођење ове парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**